प्रगाथः काण्वः।इन्द्रः, १२ देवाः। १, ४-५, ७ अनुष्टुप्, १२ त्रिष्टुप्।

स पूर्व्यो महानां वेनः कर्तुभिरानजे।

यस्य द्वारा मर्नुष्पिता देवेषु धियं आनुजे॥ ८.०६३.०१

सः- असौ। पूर्व्यः- पुराणः। महानाम्- महात्मनाम्। वेनः- कमनीयः। क्रतुभिः- प्रज्ञाभिः। आनजे- आगच्छित। यस्य। धियो द्वारा- धीद्वाराणि। देवेषु। पिता- अस्मत्पूर्वपुरुषः। मनुः- विद्वान्। आनजे- प्राप्नोति॥१॥

दिवो मानं नोत्संदुन्सोमेपृष्ठासो अद्रेयः। उक्था ब्रह्म च शंस्यो॥ ८.०६३.०२

दिवः – द्युलोकस्य । मानम् – निर्मातारम् । सोमपृष्ठासः – सोमस्पर्शकाः । अद्रयः – ग्रावाणः स्थैर्यप्रतीकाः । न । उत्सदन् – उत्सृजन्तु । उक्था – शस्त्राणि । ब्रह्म – स्तोत्राणि । शंस्या – शंसनीयानि भवन्ति ॥२॥

स विद्वाँ अङ्गिरोभ्य इन्द्रो गा अवृणोदपे। स्तुषे तर्दस्य पौंस्यम्॥ ८.०६३.०३

सः- असौ। विद्वान्- ज्ञानी। अङ्गिरोभ्यः- अङ्गनशीलेभ्य उपासकेभ्यः। इन्द्रः। गाः-धेनृश्चिद्रश्मीन्। अप अवृणोत्- उद्घाटितवान्। अस्य- एतस्य। तत्। पौंस्यम्- पौरुषम्। स्तुषे-स्तौमि॥३॥

स प्रत्नथां कविवृध इन्द्रौ वाकस्यं वक्षणिः।

शिवो अर्कस्य होर्मन्यस्मुत्रा गुन्त्ववसे॥ ८.०६३.०४

सः- असौ । प्रत्नथा- पूर्विस्मिन् काले यथा तथा । कविवृधः- क्रान्तदिर्शिनां वर्धकः । इन्द्रः । वाकस्य-मन्त्रस्य । वक्षणिः- वोढा । अर्कस्य- मन्त्रस्य । शिवः- मङ्गळः । होमन्- होमे । अस्मत्रा-अस्मासु । अवसे- रक्षायै । गन्तु- आगच्छतु ॥४ ॥ आदू नु ते अनु कतुं स्वाह्य वरस्य यज्यवः।श्<u>वात्रमकी अनृष्तेन्द्रं गोत्रस्यं दावने॥ ८.०६३.०५</u> आदू- अनन्तरमेव। ते- तव। कतुम्- प्रज्ञाम्। अनु- अनुसृत्य। वरस्य- श्रेष्ठस्य। यज्यवः-

यष्टारः। कर्म कुर्वन्ति। स्वाहा। श्वात्रम्- क्षिप्रम्। इन्द्र। गोत्रस्य- चिद्रिश्मसमूहस्य। दावने-दाने। अर्काः- मन्त्राः। अनुषत- अस्तुवन् ॥५॥

इन्द्रे विश्वानि वीर्यो कृतानि कर्त्वीनि च।यमुर्का अध्वरं विदुः॥ ८.०६३.०६

यम्। अध्वरम्- ध्वरविरोधम्। अर्काः- मन्त्राः। विदुः- जानिन्ति। तस्मिन्। इन्द्रे। विश्वानि-सर्वाणि। कृतानि। कर्त्वानि- कर्तव्यानि। च। वीर्या- वीर्याणि॥६॥

यत्पार्श्वजन्यया विशेन्द्रे घोषा असृक्षत।

अस्तृणाद्धर्हणां विपोर्३ऽर्यो मानस्य स क्षयः॥ ८.०६३.०७

पाञ्चजन्यया विशा- ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रिनषादयुक्तया प्रजया। घोषाः- स्तुतिशब्दाः। असृक्षत-सृज्यन्ते। बर्हणा- स्वमिहम्ना। अस्तृणात्- शत्रून् हिनस्ति। आर्यः- आर्यशील इन्द्रः। विप्रः-मेधाविनः। मानस्य- सम्मानस्य। क्षयः- निवासो भवति॥७॥

इयमुं ते अनुष्टुतिश्चकृषे तानि पौंस्या। प्रावश्चकस्य वर्तिनम्॥ ८.०६३.०८

इयम्- एषा । ते- तव । अनुष्टुतिः । तानि- अमूनि । पौंस्या- वीर्याणि । चकृषे- अकरोः । चक्रस्य-लक्ष्यप्रापकगतिप्रतीकसाधकरथस्य चक्रस्य । वर्तनिम्- मार्गम् । प्र- प्रकर्षेण । आवः-अपालयः ॥८ ॥

अस्य वृष्णो व्योद्न उरु क्रीमष्ट जीवसे। यवं न पश्व आ देदे॥ ८.०६३.०९

अस्य- एतस्य । वृष्णः- वर्षकस्य । व्योदने- विशेषोदने । जीवसे- जीवनाय । सर्वो जनः । उरु- विस्तीर्णम् । क्रमिष्ट- पदं करोति । पश्चः- पश्चवः । यवम्- धान्यम् । न- इव । आ ददे- गृह्णाति ॥९॥

तद्दर्धाना अवस्यवौ युष्माभिर्दक्षपितरः।स्यामं मुरुत्वेतो वृधे॥ ८.०६३.१०

तत्- स्तोत्रम् । द्धानाः- धारयन्तः । अवस्यवः- रक्षाकामाः । युष्माभिः- हे ऋत्विजो युष्माभिः । दक्षपितरः- वृद्धिपालकाः । मरुत्वतः- इन्द्रस्य । वृधे- वृद्धयै । स्याम- भवेम ॥१० ॥

बळ्टित्वर्यायु धाम्न ऋकिभिः शूर नोनुमः।जेषामेन्द्र त्वर्या युजा॥ ८.०६३.११

बट्- सत्यम् । ऋत्वियाय- काले भूताय । धाम्ने- स्थानाय । ऋक्वभिः- मन्त्रेः । नोनुमः- स्तुमः । त्वया युजा- त्वद्योगेन । शूर । इन्द्र । जेषाम- जयेम ॥११ ॥

असमे रुद्रा मेहना पर्वतासो वृत्रहत्ये भर्रहृतौ सुजोषाः।

यः शंसते स्तुवते धायि पज्र इन्द्रंज्येष्ठा अस्माँ अवन्तु देवाः॥ ८.०६३.१२

अस्मे- अस्मान्। रुद्राः- द्रवणशीलाः। मेहना- सेचनसमर्थाः। पर्वतासः- मेघाः। इन्द्रज्येष्ठाः-इन्द्रमुख्याः। देवाः। अस्मान्- नः। अवन्तु- रक्षन्तु। वृत्रहत्ये- आवरणनाशनाय। भरहृतौ-युद्धाह्वाने। सजोषाः- समानप्रीतिरिन्द्रः। यः। शंसते- प्रशंसकाय। स्तुवते- स्तोत्त्रे। पज्रः-बलम्। धायि- गच्छिति। सोऽस्मान् रक्षतु॥१२॥